

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 526/2025
07.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Петра Цветковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К бр.22/21 од 11.05.2023. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.232/23 од 06.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 07. маја 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Петра Цветковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К бр.22/21 од 11.05.2023. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.232/23 од 06.01.2025. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци К бр.22/21 од 11.05.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара и истовремено је одређено да је ову казну дужан да плати у року од пет месеци од дана правноснажности пресуде, те да уколико то не учини, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити замењено са по једним даном казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 5. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и трошкове поступка.

Ставом два исте пресуде, на основу члана 422. став 1. ЗКП, према окривљеном је одбијена оптужба да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7. КЗ, због одустанка јавног тужиоца од оптужбе.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 бр.232/23 од 06.01.2025. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног, пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К бр.22/21 од 11.05.2023. године, преиначена је у одбијајућем делу, само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је одређено да трошкови поступка у односу на одбијајући део пресуде, а који се могу издвојити из укупних трошкова, падају на терет буџетских средстава, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Петар Цветковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине побијане пресуде или само другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду, пред измењеним већем, уз истовремени захтев да на основу члана 488. став 2. ЗКП, бранилац буде обавештен о седници већа, те да се у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже или прекида ако је већ започето.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да потврда о привремено одузетим предметима од окривљеног представља плод отровног дрвета, јер је као таква произашла из незаконитог претресања, о ком претресању није сачињен записник о коме би требало да буду назначени разлози уласка у просторије без наредбе суда. Према наводима захтева, како у конкретном случају није сачињен записник о претресању просторија где су пронађени предмети означени у спорној потврди, такво поступање је супротно члану 158. став 3. у вези става 1. ЗКП и представља незаконит доказ, који је морао бити издвојен из списка предмета.

Изложене наводе захтева Врховни суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Из списка предмета, и то записника о претресању стана и других просторија сачињеном од стране Полицијске управе у Новом Саду – ПС Бач од 09.03.2020. године произлази да је овлашћено службено лице предузело претресање стана у ..., у улици ... број ..., по наредби судије за претходни поступак Основног суда у Бачкој Паланци Кппр бр.46/20 од 05.03.2020. године, уз сагласност држаоца стана – окривљеног АА, да су претресању стана и других просторија присуствовали пунолетни грађани – сведоци ББ и ВВ, те да су приликом претресања пронађени предмети описани у изреци првостепене пресуде, и то сасушена зелена биљна маса налик на марихуану, дробилица за марихуану, као и сасушена зелена биљна маса у кутији од шибица, те једна таблета бромазепама, који предмети су на основу члана 147. ЗКП, одузети од окривљеног АА. На записнику о претресању стана и других просторија констатовано је да су записник без примедби потписали окривљени као држалац стана, два пунолетна сведока и овлашћено службено лице, а окривљени је без примедби потписао и потврду о привремено одузетим предметима.

Како је из свега наведеног произлази да је записник о претресању стана и других просторија од 09.03.2020. године резултат законито спроведених радњи овлашћених службених лица у смислу члана 157. став 4. ЗКП, то су законити и остали докази проистекли из наведене радње, односно потврда о привремено одузетим предметима од окривљеног, па Врховни суд налази да побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву. Стога је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Наиме, у осталом делу захтева бранилац истиче да је првостепени суд, не одредивши вештачење, повредио одредбу члана 113. ЗКП и полемише са чињеничним стањем утврђеним у току поступка истицањем да ни из једног доказа не произилази да је окривљени неовлашћено држао опојну дрогу за сопствену употребу, па како због ових повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко бранилаца, због повреде закона, то је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

У поднетом захтеву, бранилац указује и на повреду кривичног закона члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, међутим, не наводи у чему се ова повреда закона састоји, односно на који начин је правноснажном пресудом повређен кривични закон по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, већ с тим у вези указује да „бела таблета није била предмет вештачења, те не може бити подведена под члан 246а став 1. КЗ“, па како се изложеним наводима указује на непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, због које повреде у смислу члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је и у овом делу поднети захтев одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у одбијајућем делу, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић